

ren materialism, men inseende omöjligheten att ur luft- och æthervågornas afficiering på våra nerver samt deraf härflytande hjernvibrationer kunna förklara de deremot svarande, fast dermed alldeles olikartade mensklige sensationerna, ansett sig i stället böra antaga sensationerna såsom aflösningar eller emanationer från en verldssjäl, hvarvid sensationerna blott framkallades, men ej verkades genom hjernvibrationer. Från subjektiv sida såsom sensualism har dessutom denna slags empirism framträdt i praktiska läror.

Men denna grad af empirisk kunskap är, som sagdt, ej den högsta. Då dess karakter var, att subjektet fattar sitt innchäll såsom ett kännande eller omedelbart förnimmande af ett yttre objektivt, så kan ett sådant förhållande ej tänkas, utan att subjektet har en särskild daning, som passar för en sådan relation till ett yttre objekt, eller att uti subjektet finnes a priori en mångfald af former och lagar, hvarmedelst det yttre förnimmes och uppfattas. Förnimmandet af dessa aprioriska former måste derföre, ehuru på ett omedvetet vis, ega rum på samma gång, som känsloförnimmandet sker, samt således tän-